

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/513/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613201651
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5613201651.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Miroslava Jamricha a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: O. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom v C. XX, o splnenie povinnosti zaplatiť sumu 139,72 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 5C/148/2013-67 zo dňa 18. júla 2013, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu v celom rozsahu **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd žalobu zamietol a žalovanému nepriznal náhradu trov konania.

Súd prvého stupňa svoj rozsudok odôvodnil poukazom na ust. § 497 Obchodného zákonníka, Zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 54 a § 517 Občianskeho zákonníka, Nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z. a vykonané dokazovanie dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom:

V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd žalobu zamietol, keď vykonaným dokazovaním nemal preukázanú jej dôvodnosť. Z listinných dôkazov mal súd preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu (spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s.) a žalovaným bola uzavretá zmluva o pôžičke (predmetom financovania bol mobilný telefón), na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému peňažné prostriedky, ktoré sa žalovaný zaviazal zaplatiť v celkovej sume 215 eur a to v mesačných splátkach vo výške 21,50 eur, v počte splátok 10. Uzavretie zmluvy, ako aj vznik záväzku žalovaného vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v splátkach mal súd preukázané zo žalobcom predloženého listinného dôkazu a to zo zmluvy o pôžičke. Žalovaný nespochybnil tvrdenia žalobcu (resp. právneho predchodcu žalobcu) o uzavretí predmetnej zmluvy a rovnako nerozporoval tvrdenia žalujúcej strany o jeho zmluvnej povinnosti vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky. Žalobca nepreukázal svoje tvrdenie, že žalovaný uhradil sumu 141,60 eur a je v omeškaní s úhradou sumy vo výške 94,87 eur. Z listiny predloženej žalujúcou stranou mal súd preukázané, že žalovaný uhradil žalobcovi peňažné prostriedky v celkovej výške 251,47 eur, ktorá pozostáva zo sumy 24,10 eur zaplatenej ako akontácia a zvyšok sumy predstavuje 227,37 eur. Z uvedeného listinného dôkazu mal súd preukázané, že zmluvný záväzok žalovaného zaplatiť celkovú

sumu 215 eur (10 splátok x 21,50 eur) zanikol jeho splnením, keďže súd mal preukázané zaplatenie sumy zo strany žalovaného vo výške 227,37 eur, t. j. vo výške prevyšujúcej výšku celkovej dlžnej sumy (215 eur). Z predloženej listiny mal súd tiež preukázané, že žalovaný zaplatil akontáciu vo výške 24,10 eur, celková úhrada zo strany žalovaného je vyčíslená sumou 251,47 eur. Keďže zmluvný záväzok žalovaného zanikol jeho splnením (zaplatením dlžnej sumy), žaloba bola podaná nedôvodne a z tohto dôvodu ju súd zamietol.

Je potrebné zdôrazniť, že žalujúca strana ani na výzvu súdu nedoplnila žalobu o špecifikáciu splátok, ktoré žalovaný uhradil a ktoré neuhradil. V prípade každej zaplatenej splátky žalobca vôbec nerozlíšil jej výšku, dátum úhrady, obdobie a mesiac, ktorého sa týka a už vôbec neuviedol, na aké položky bola platba žalovaného započítaná. V prípade, ak časť sumy uhradenej žalovaným bola započítaná na sankčné plnenia (napr. zmluvnú pokutu), uvedenému postupu žalobcu nemožno poskytnúť súdnu ochranu. Žalujúca strana žiadnym spôsobom netvrdila, že jej vzniklo právo na plnenie sankčného charakteru (len poukázala na znenie Všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú súčasťou zmluvy). V prípade, ak vzniklo žalobcovi právo na sankčné plnenie, v žalobe absentuje označenie splátok, s ktorými sa žalovaný dostal do omeškania, z ktorých splátok si žalujúca strana uplatnila sankčné plnenia, vymedzenie druhu sankcie, ako aj jej výška. Súd nemal dôvod meritorne skúmať, či v prejednávanej veci vznikol žalobcovi nárok na sankčné plnenie a v akom rozsahu, keďže žalobca uvedené skutočnosti netvrdil (riadne a zrozumiteľne). Časť žalovanej sumy 109,87 eur podľa tvrdení žalobcu tvorí suma 15 eur, ktorá predstavuje vyrubenú pokutu za omeškané splátky. K uvedenej časti žalovanej sumy je potrebné uviesť, že ani v tejto časti žalovanej sumy, ktorá je sankčnej povahy, si žalobca nesplnil povinnosť tvrdenia v nevyhnutnom rozsahu, vymedzenie nároku je všeobecné a neurčité. Súd preto odkazuje na vyššie uvedené dôvody (týkajúce sa možného započítania platieb žalovaného na sankčné plnenia).

Žalobca sa pôvodne domáhal zaplatenia sumy 139,72 eur a v písomnom podaní, doručenom súdu dňa 20.6.2013, upravil žalovanú sumu na čiastku 109,87 eur. Z obsahu podaní je zrejmé, že žalobca fakticky obmedzil predmet konania, avšak výslovne nevzal žalobu späť v časti predstavujúcej rozdiel medzi pôvodne žalovanou sumou a sumou 109,87 eur. Keďže žalobca nevzal výslovne žalobu v prislúchajúcej časti späť, súd takéto podanie žalobcu nemohol posudzovať ako čiastočné späťvzatie žaloby. V časti prevyšujúcej žalovanú sumu 109,87 eur súd žalobu zamietol ako nedôvodnú. Žalobca neuviedol žiadne tvrdenia, preukazujúce dôvodnosť žaloby v tejto časti.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p.. Žalovanému, ktorý bol v konaní úspešný v plnom rozsahu, vzniklo právo na náhradu trov konania voči žalobcovi, v konaní neúspešnému. Súd nepriznal žalovanému náhradu trov konania, keďže si ju neuplatnil.

V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu, navrhoval odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť v súlade s ust. § 220 O.s.p., a to tak, že vyhovie návrhu navrhovateľa voči odporcovi, resp. v zmysle ust. § 221 ods. 1 a 3 O.s.p. zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uplatnila si náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia v prvostupňovom i odvolacom konaní. Vo svojom odvolaní poukazoval na to, že súd prvého stupňa nesprávne právne vec posúdil a nedostatočne zistil skutkový stav veci. Nesúhlasil so zamietnutím žalobného návrhu v celom rozsahu, nakoľko nedošlo k splneniu predmetného záväzku tak ako to uviedol v odôvodnení súd. V zmysle zmluvy mal žalovaný uhradiť dlžnú sumu vo výške 239,10 eur (akontácia vo výške 24,10 eur a 10 splátok po 21,50 eur). V zmysle predloženej platobnej histórie žalobca resp. právny predchodca žalobcu v auguste 2010 ukončil zmluvy, čím došlo k zosplatneniu ostatných neuhradených splátok z ktorých si žalobca uplatňuje istinu vo výške 61,87 eur. Žalovaný bol povinný ku dňu ukončenia zmluvy uhradiť sumu 236,47 eur, pričom uhradil sumu 141,60 eur. Žalobca si zároveň uplatnil pokutu za omeškanie vo výške 15,- eur. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný neuhradil dlžnú sumu vo výške 109,87 eur, teda nedošlo k splneniu záväzku žalovaným úhradou dlžnej sumy.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu proti rozsudku súdu prvého stupňa písomne nevyjadril.

Krajský súd ako sú odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok v intenciách uvedených v ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., v spojení s ust. § 156 ods. 3 O.s.p., rozsudok okresného súdu potvrdil v súlade s ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p.

V zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

V zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotení toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania žalobca, konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 a nasl. O.s.p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 219 ods. 2 O.s.p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie prvostupňového súdu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

Záver okresného súdu o tom, že žalobca nepreukázal dôvodnosť žaloby a že žalujúca strana ani na výzvu súdu nedoplnila žalobu o špecifikáciu splátok, ktoré žalovaný uhradil a ktoré neuhradil v dôsledku čoho neposkytol žalobca všetky potrebné informácie pre rozhodnutie vo veci samej považuje odvolací súd za správny. Aj odvolací súd je toho názoru, že žalobca mal povinnosť tvrdenia ako aj dôkaznú povinnosť, ktorú žalobca v predmetnom konaní nezvládol a z ktorého dôvodu došlo k zamietnutiu jeho nároku.

Odvolací súd stotožňujúc sa v plnom rozsahu s rozhodnutím okresného súdu, ako aj jeho dôvodmi rozhodnutie okresného súdu ako vecne správne potvrdil podľa § 219 ods. 2 O.s.p. Námietky vznesené žalobcom v odvolaní nepovažoval za dôvodné a spôsobilé spochybniť správnosť záverov uvedených v odôvodnení rozhodnutia okresného súdu.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd vychádzal z ust. § 142 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. Žalovaný ako úspešný účastník v predmetnom konaní si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.